

چکیده

امروزه آموزش زبان انگلیسی از طریق ابزارها یا استراتژی های مختلف در بسیاری از آموزشگاه ها مرسوم می باشد. معلمان از متدهای مختلف برای تدریس گرامر استفاده می کنند. پژوهش حاضر به بررسی تاثیر داستان گوئی بر روی پیشرفت توانایی گرامر زبان آموزان نوجوان ایرانی می پردازد. به همین منظور، ۳۴ زبان آموز مونث در رده سنی ۱۳ تا ۱۶ سال در آموزشگاه صدای ایران واقع در رشت از میان ۶۰ زبان آموز از طریق آزمون تعیین سطح انتخاب شدند. هدف از اجرای آزمون تعیین سطح، همگن سازی شرکت کنندگان براساس مهارتشان بوده است. زبان آموزان به صورت تصادفی در یک گروه آزمایشی و یک گروه گواه قرار گرفتند. هر گروه شامل ۱۷ زبان آموز بود. یک پیش آزمون گرامر به منظور بررسی تفاوت های اولیه ی موجود میان توانایی گرامری شرکت کنندگان دو گروه برگزار شد. سپس، گروه آزمایشی روش داستان گوئی را طی ۱۰ جلسه دریافت نمود. ضمناً، گروه گواه روش معمول تدریس گرامر که بصورت مستقیم و بدون داستان بود را دریافت نمود. پس از آن، هر دو گروه در یک آزمون گرامر شرکت کردند. در نهایت، مشخص گردید که گروه آزمایشی با بکارگیری روش داستان گوئی در مقایسه با گروه گواه مهارت گرامری بیشتری دست یافته است. یافته ها نشان داد که استفاده از داستان گوئی در کلاس های زبان انگلیسی، زبان آموزان نوجوان ایرانی را به یادگیری گرامر مشتاق تر و جو کلاس را جالب و جذاب تر می کند.